

LISTEK.

† DR. JANKO PAJK.

Dne 7. novembra t. l. je v Ljubljani umrl veleučeni prof. dr. Janko Pajk. Mučna bolezen ga je prezgodaj vzela ljubljeni obitelji in slovenskemu narodu, kateremu bi bil gotovo še veliko koristil s svojim spretnim peresom. Blagi pokojnik je bil jako marljiv in plodovit pisatelj. Večinoma je pisal modroslovne, jezikoslovne, kulturnopolitiške in narodnogospodarske članke v slovenskem, a tudi nemškem jeziku. Rad je priobčeval tudi razprave o estetiki in poetiki; boril se je na tem torišču celo s Stritarjem. Veliko zaslug si je pridobil z izdajo izbranih srbskih narodnih pesmi in srbske slovnice. Znamenit je dr. Pajk tudi kot urednik nekdanje »Zore« in »Vestnika«. Spričo svojega iskrenega rodoljubja in kremenitega slovenskega značaja je plemeniti pokojnik v svojih mlajših letih pretrpel veliko preganjanja, a vrlji mož je pogumno in samosvestno vztrajal in se dokopal z uma svetlim mečem do častne zmage.

Slava njegovemu spominu!

Družba sv. Mohorja je začela razpošiljati svoje letošnje knjige. Kakor že več let po vrsti, dobodo udje tudi letos šest lepih knjig, polnih najrazličnejšega zabavnega in koristnega berila, in sicer dve nabožni knjigi t. j. šesti snopič Lampetovega sv. pisma, ki se kakor po lepem jeziku tako tudi po mnogih čednih slikah vrlo pridružuje svojim prednikom, in pa molitvenik »Premišljevanja o presvetem Rešnjem Telesu«, spisal Janez Krstnik Pagani, po italijanskem izvirniku priredil duhovnik krške škofije. Razen teh dveh knjig je izdala »Družba sv. Mohorja« letos še knjigo »Avstralija in nje otoki«, ki jo je spisal profesor Ivan Vrhovec pregledno in zanimivo; opremljena je z več primernimi slikami. Dalje je izdala družba dr. Homanovo knjižico »Postrežba bolnikom«, ki bode našemu ljudstvu jako dobro služila in mu mnogo koristila, če jo bo pridno čitalo, potem Stritarjeve »Jagode« in »Koledar« za leto 1900.

Stritarjeve »Jagode« so stopile na mesto običajnih »Večernic« in imajo enako lično zunanjo in notranjo opravo kakor njegova knjižica »Pod lipo«, ki jo je »Družba sv. Mohorja« izdala leta 1898. »Jagode« obsegajo pesmi, igrokazne prizore in povest »Janko Bože«. Kakor v vseh svojih novejših delih, tako se pogreza Stritar tudi v svojih »Jagodah« v spomine. To, kar ga obdaje, ga ne zanimlje, s prihodnostjo se ne muči več; dobro mu je pri srcu le še takrat, kadar se zataplja v davno minole čase, v svoja srečna otročja leta. In pri tem se Stritarju ne moremo dovolj načuditi, kako pametuje vse to, kar je videl takorekoč še kot golosrajčnik in bosopetec, kako je obdržal v glavi vse vtiske izza mladih dni. To, kar nam predočuje Stritar, je vse življenje, pravo, pristno življenje, in naj zmajujejo ljudje še toliko z glavami! Toda nekaj prezira Stritar vendar pri vsem tem, to namreč, da so se tekom časa kolikor toliko izpremenile tudi v njegovem domačem kraju razmere, da tudi ondaj ljudje dandanes malo drugače čutijo in mislijo, nego so v njegovih časih. »Jagode« naj bi bila knjiga za odrasle? Ne, »Jagode« so knjiga za otroke! Celotiste vojaške pesmi bodo komaj zanimale odrasle mladeniče. Pač pa se bodo naslajali »šolarčki« in